

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 149.

Warszawa, dnia 30 czerwca (12 lipca). Poniedziałek.

1869.

Cena prenumeraty: w Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop. 10; miesięcznie kop. 70. Za odosłanie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Numer pojedynczy k. p. 5.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50. kwartalnie rs. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcja Gazety za opłatą od wiersza drobnem piśmem, lub za jego miejsce po kop. 5.

Biuro Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiej w drukarni pod Numerem 619.

TELEGRAMY GAZETY HANDLOWEJ.

Wiedeń, 11 lipca. Posiedzenia delegacyi rady państwa otwarte zostały. Wybrano Karola Anersperg prezydentem a Hopfena vice-prezydentem. Beust przedkłada budżet państwa i zapowiada przedłożenie księgi czerwonej w dniach następnych. Po południu otwarte zostały posiedzenia delegacyi węgierskiej. Wybrano Mailatha prezydentem, Betto viceprezydentem. Oroczy przedłożył wspólny budżet.

Warszawa, dnia 12 lipca.

Wiadomości, dotyczące zamiarów cesarza francuzkiego odnośnie do ruchu konstytucyjnego, objawiającego się w zgromadzeniu prawodawczem brzmią sprzecznie. Zapewniają, że cesarz ze wszelkich stron naciskany, chcąc uniknąć starcia, zgadza się na ustępstwa. Twierdzenia te jednak do tej chwili opierają się tylko na przypuszczeniach mniej więcej prawdopodobnych ze względu na sytuację wewnętrzną Francyi, lecz na ich poparcie nie masz żadnych niewątpliwych faktów. Utrzymują wprawdzie, że cesarz jak najlepiej przyjął dep. Buffet, który, jak wiadomo, w sprawie interpelacyi stronnicstwa pośredniego, miał posłuchanie w tuileryach, a w obec którego cesarz przyznał podobno, że dotychczasowy system rządu przestarzał się i że wymaga odnowienia. Przypuściwszy, że doniesienie to jest prawdziwem, wrościć z tego jeszcze nie można o istotnych zamiarach Napoleona, tym bardziej, że urzędowe oświadczenia ministra stanu Rouher w izbie złożone, są tak nie jasne, że żadną miarą nie można z nich wyprowadzić żadnego wniosku co do zamiarów rządu cesarskiego. Telegram sobotni zresztą zapowiadający złożenie izbie ważnych ze strony rządu oświadczeń, jak nie mniej doniesienie „Patrie” o zmianie o gabinetu do tej chwili nie sprawdziły się. Ale w razie nawet gdyby się sprawdziły, wzmiankowane przez to ostatnie pismo pozostanie p. Rouhera w gabinecie nie najlepiej zdaje się wróżyć pod względem rozciągłości następstw, na które ewentualnie cesarz Napoleon gotówby się zgodzić. O stanie spraw zagranicznych chwilowo w Paryżu nic nie donoszą. Opinia publiczna wyłącznie zajęta jest sprawami wewnętrznymi.

W przedmiocie chwilowego usunięcia się hr. Bismarka, donoszą pisma wiedeńskie, że tenże przed żądaniem urlopu podać się miał do dymisji z urzędu prezesa pruskiego gabinetu. Król jednak zgodzić się na to nie chciał a hr. Bismark otrzymał urlop na czas nieograniczony. Wieść ta zgadza się z ideami objawionymi przez hr. Bismarka w rozmowie jego z korespondentem „New-York-Herald”, wszakże nadmienić należy, że w kołach urzędowych pruskich stanowczo pogłosce o żądaniu dymisji zaprzeczają.

W sprawie dróg żelaznych belgijskich „Patrie” daje szczegóły co do sposobu ostatecznego ich załatwienia. Wkrótce przybyć mają do Paryża delegowani dróg żelaznych: Luksemburgskiej, Leodyjsko-Limburgskiej, Spa-Virton i Eidhoven-Amsterdam, którzy układać się mają z delegowanymi wschodniej drogi żel. francuzkiej i z francuzkim ministrem handlu nad praktycznym zastosowaniem kwestyi w zasadzie przez komisję międzynarodową uchwalonych.

W Niderlandach dnia 5 t. m. posiedzenia izby drugiej na czas nieoznaczony odroczone zostały i prawdopodobnie w r. b. po raz drugi otwarte nie będą. W pierwszej części posiedzeń izba obradowała nad zniesieniem stempla na dzienniki i nad rewizją rozkładu okręgów wyborczych. W drugiej części posiedzeń izba zajmowała się sprawami dróg żelaznych, podrzędne znaczenie mającemi.

Depesza telegraficzna z Madrytu donosi, że oczekiwane długo przesilenie ministerjalne nareszcie przyszło do skutku. Dotycząca

nowy prezes ministrów jen. Prim wyjeżdża do Francyi. Miejsce jego zastąpi p. Rivero. Manifest pretendenta Don Carlosa w pismach marydryckich nie najlepiej został przyjęty.

Według wiadomości z Belgradu, wielkie budzi tam niezadowolenie fakt, że doniesienia o rozprawach w skupczynie bardzo późno i bardzo niedokładnie ogłaszane są publiczności. Dzienniki nader skąpo zamieszczają wiadomości a telegramy przedstawiają stan rzeczy w ducha wyłącznie rządowym. Nie mniej jednak tyle z łona skupczyny przeszło do wiadomości publicznej, że kilku najznakomitszych posłów zapytywało rejencyę czy prawdą jest, że wdowa księżna Julia Obrenowiczowa zmuszoną była rozpocząć proces o spadek po zgasłym ob księciu Michale. Fakt ten tym większe sprawił zdziwienie, ponieważ według ustaw serbskich, wdowie bezwarunkowo służy prawo dożywocia na pozostałym majątku męzowskim. W Belgradzie księżna wdowa, dobroczynnością swoją wielką zjednała dla siebie sympatyę i dlatego z niemą wyglądają ciekawością co odpowie rejencya na interpelacyę i jaki obrót weźmie rozpoczęty proces księżnej Julii.

Z Washingtonu nadeszła wiadomość, że nowy gubernator Kuby jen. de Rodas, wydał proklamacyę, w której oświadcza, że powstańcy prowadzą tylko jeszcze wojnę partyzancką, przez co widocznie chciał dać do zrozumienia, że armia hiszpańska nie potrzebuje obawiać się skombinowanych ataków. Wszelako z takim zapatrywaniem nie zgadzają się doniesienia pism amerykańskich, jak np. „World” i „Herald”, stosownie do których powstanie właśnie w ostatnich tygodniach nabrać miało większej siły. Przez utworzenie rządu tymczasowego, zyskało ono punkt centralny a z jakimi trudnościami nie raz połączone jest przytlumienie wojny partyzanckiej, wykazują najlepiej dzieje dwuletniej walki na wyspie Kandy. Jenerał de Rodas postępuje zresztą z wielkiem umiarkowaniem. Wypuścił na wolność wszystkich prawie więźniów politycznych i w ogóle działa o ile możności pojednawczo. Równocześnie zajmuje się reorganizacyą wojsk hiszpańskich ażeby w razie potrzeby jak najenergiczniej wojnę popierać.

Rząd Stanów Zjednoczonych względem Hiszpanii zajmuje wciąż stanowisko bardzo przyjazne; jeżeli zaś środki przez niego przedsiębrane w celu wstrzymania napływu ochotników amerykańskich do wyspy Kuby, nie ze wszystkiem celowi odpowiadają, winę tego nie jego chęciom, lecz instytucjom kraju przypisać należy, które sprężystemu działaniu rządu w wielu razach nieprzelamany stawiają opór. Natomiast stan stosunków między Ameryką a Anglią pozostaje dotąd wątpliwym. Pomimo pojednawczych instrukcyj udzielonych p. Motley, posłowi Unii w Londynie, donoszą pisma nowo-yorkskie, że między tym ostatnim a p. Gladstone miała miejsce długa rozmowa, której rezultat nie był zadawalniającym. Bliższych szczegółów o tym fakcie nie mamy, nie wiemy zatem, czy wzmiankowana rozmowa odnosiła się do kwestyi Alabama, lubo to ostatnie jest prawdopodobnem.

Paryż, 9 lipca. W zgromadzeniu prawodawczem po odczytaniu protokołu z wczorajszego posiedzenia Montpeyroux ostro nastaje na wyrzeczone przez p. Rouher wczoraj słowa, iż należy wystawić tamę przeciwko rewolucyi. Rouher w zupełności obstawa za swoim wyrażeniem. Prezydent uwiadamia izbę, że jutro zaproponuje ażeby przez wybór trzymających pióro ostatecznie ukonstytuowała się. Izba następnie przystępuje do sprawdzenia wyboru Guillaudet'a, Jules Ferry ostro występuje przeciwko zaprowadzeniu urzędowych kandydatów, z czego wywiązują się żywe rozprawy. Wybory Guillaudet'a, Chambrun'a, Genton'a i Noubel'a uznane są za ważne. Podczas rozpraw Pelletan oświadcza, że 2 grudnia był zbrodnią, za co prezydent

przywólaje go do porządku. Kilka dzienników wieczornych i dziś znowu wzmiankują o pogłosce, jakoby wszyscy ministrowie podali się do dymisji a Rouherowi powierzono było utworzenie nowego gabinetu, do którego wejść ma kilku członków lewego środka. Stosownie jednak do „Ajencji Havas” wieści te są bezzasadne.

„Constitutionnel” pisze: Doradcy korony rozważają w tej chwili pytanie, czy rząd w odpowiedzi na interpelację lewego środka wyłoży ma zamiary swoje i przyszły swój program.

Bruksella, 10 lipca. Protokół komisji francusko-belgijskiej dziś przez obustronnych pełnomocników podpisany został.

London, 9 lipca. W izbie gmin podsekretarz stanu w ministerium spraw zagranicznych oświadczył na zapytanie Salomona, że prześladowania izraelitów w Rumunii trwają dalej i że z tego powodu gabinet angielski uczynił przedstawienia w Bukareszcie.

Według listów z New-Yorku, pruski koasul jeneralny w Hawanie ogłosił list otwarty, w którym ostrzega Niemców, by nie brali udziału w wyprawach filibustierów amerykańskich do Kuby.

Ateny, 8 lipca. Obiega pogłoska o bliskim przesileniu ministerjalnym.

Konstantynopol, 8 lipca. Słychać, że nastąpić mają zmiany w ciele dyplomatycznym tureckim. Gubernator Syrii Raszyd pasza objąć ma ambasadę turecką w Paryżu. Halil-Bey ambasadę w Wiedniu. Gdyby zaś jak inni utrzymują Raszyd pasza został ministrem spraw zagranicznych, w takim razie Halil-pasza przeznaczony będzie do Paryża. Müniff-effendi lub Kommenos bey, poseł turecki w Petersburgu, przeniesiony zostanie do Aten a tamtejszy poseł turecki do Petersburga. (Nordd. Allg. Ztg. Ind. Bl.)

Telegramy Handlowe.

London, 9 lipca. (Targ zbożowy). Targ słabo odwiedzany; pszenicy ceny niezmiennione, przy miernym interesie. Interes w jęczmieniu stały przy cenach niezmiennionych. W owsie interes ociężały; maki ceny mocne.

Liverpool, 9 lipca. (Bawełna, sprawozdanie tygodniowe). Obrót tygodniowy 63,300 bel, z tych amerykańskiej 23,090 bel, na spekulację 7,410 bel, na wywóz 9,530 bel, na handel 46,120 bel. Wywóz rzeczywisty 16,048 bel, przywóz tygodniowy 95,276 bel, zapasy 365,800 bel.

Manchester, 9 lipca. (Przędza, notowania na H). Water 30 (Clayton) 17½, Mule 30, dobry średni gatunek 14½, Water 30, najlepszej tkaniny 17½ p., Mayol 40 16 p., Mule 40, lepszy gatunek niż Taylor 17½ p., Mule 60, w drodze do Indyi i Chin — p. (Materye, notowania na sztuki); 8½ H Shirting prima Calvert 144 p., zwyczajne dobre Makes 137 p., printing Clott — p. Ceny mocne przy ograniczonym obrocie.

Petersburg, 9 lipca. (Produkta). Łój żółty świeczny w miejscu 55; z dostawą w sierpniu 54. Żyto w miejscu 8½; z dostawą w sierpniu 8½. Owies z dostawą w lipcu 5½. Konopie w miejscu 39½. Olej konopny w miejscu 3.75; z dostawą w lipcu 3.80.

Szczecin, 10 lipca. (Targ zbożowy). Pszenica w miejscu 62—76; z dostawą w lipcu i sierpniu 73½, we wrześniu i październiku 72½, na wiosnę 71. Żyto w miejscu 60—64½; z dostawą w lipcu 59½, w lipcu i sierpniu 55½, we wrześniu i październiku 53½, na wiosnę 50½.

Paryż, 10 lipca. Mąka z dostawą w lipcu 57.50, w sierpniu 58.25, we wrześniu i grudniu —.

Liverpool, 10 lipca. (Bawełna). Obrót 12,000 bel. Przybywające gatunki Suratów są poszukiwane.

Middling Orleans 12½, middling amerykańska 12½, fair Dhollerah 10½, middling fair Dhollerah 10, good middling Dhollerah 9½, fair Bengal 8½, new fair Oomra 10½, good fair Oomra —, Pernam —, Smyrna —, Egiptia —, Oomra w drodze będąca —.

Hamburg, 10 lipca. (Targ zbożowy). Pszenica i żyto w miejscu mocno się trzymają w cenie; na terminową dostawą interes spokojny. Pszenica z dostawą w lipcu za 5,400 H 117½, w sierpniu i wrześniu 119, we wrześniu i październiku 121. Żyto z dostawą w lipcu za 5,000 H 101, w sierpniu i wrześniu 92, we wrześniu i październiku 90. Interes w owsie spokojny. Olej rzepakowy bardzo spokojny, w miejscu 25, z dostawą w październiku 25½. Okowita bez zmiany. Interes w kawie i cynku spokojny. Olej skalny mocno się trzyma w cenie, w miejscu 14½; z dostawą w lipcu 13½, w sierpniu i grudniu 14½; piękne powietrze.

Amsterdam, 10 lipca. (Targ zbożowy). Interes w pszenicy i żytcie spokojny. Żyto z dostawą w październiku 204.

Antwerpia, 10 lipca. (Targ zbożowy). Na pszenicę żywe żądanie, 29½. Ofiarowania nie wielkie. (Olej skalny). Rafinowany typowy biały w miejscu 49½; z dostawą we wrześniu 52, w październiku i grudniu 54. Bez zmiany.

Brema, 10 lipca. (Olej skalny). Standart white w miejscu 6½; z dostawą we wrześniu 6½; ceny mocne.

(W. T. B., T. B. f. N. D.)

Korrespondencje Gazety Handlowej.

Z okolic Czerska, 7 lipca. Piaseczno, Góra Kalwarya, Mniszew i Warka — są to główne punkta, przez które dotąd podróż na z Warszawy odbyłem. O ile z tego tylko, co się z obu stron gościńca widzieć daje — wnioskować wolno, przyznać wypadnie, iż cała rzeczona okolica, raczej pięknoscią swych krajobrazów, niż urodzajnością nie się odznacza. Pszenica, żyto, jęczmień i owies li tylko na polach „niem. i pol. szop” suto plony obiecują, a nareszcie najsmutniejszą mozaikę, czyli łataninę, np. z niezłego żyta obok z najgorszym jęczmieniem, lichą pszenicą i znośnym owsem, widzieć można. Groch i kartofle powszechnie się udały; za to koniczyny, po większej części, nawet jak to mówią, i na lekarstwo nie wystarczy. Wyki, tymotejki i rozmaite mieszaniki pastewne chociaż gdzieś niedziedzi i są, ale zdaje się, że po to tylko, aby się nad nimi litowano.

O łąkach trudno coś wyrzec, gdyż tych przy drodze prawie nie widać już wcale. Pomimo to, iż w wielu miejscach gruntu najoczywistszej na łąki są najdogodniejsze, a jednak je rozorano i w pola pozamieniano. Po nad brzegami Pilicy dość dobre trawy urosły, chociaż, podług opowiadań ludzi miejscowych, nieco gorzej niż w roku zeszłym. Lepsi gospodarze, którzy, niezważając na deszcze, zawczasu kosić zaczęli, obecnie już siano w stogi składają, lub do domu zwożą i przed żniwem roboty te zupełnie ukończą; u innych zaś chyba bez kłopotu się nie obejdzie, gdyż żniwa najdalej za dui, 4 rozpocząć wypadnie. Wreszcie okolica, o której tu mowa, jakoś nie źle sobie radzi. Właściciele kilkunastu morgowych przestrzeni i większych dotąd zeszłoroczniemi sapałami się żywią. Tegorocznych kartofli prawie nie dotykają.

Łudność mająca mniejsze kawałki ziemi, lub nie mająca tych wcale z zarobków się utrzymuje. To też ani roboty, ani robotnika nie braknie tu nikomu. Robotnikom po 37½, robotnicom 20 a wyrostkom 15 kopiejek dziennie płacą. Grad żadnych szkód tu nie uczynił.

Lublin, 10 lipca. (Ceny targowe produktów) w upłynionym tygodniu: Pszenicy korzec rs. 6 kop. 50; żyta korzec rs. 4 kop. 35; jęczmienia korzec rs. 3 kop. 30; owsa korzec rs. 2 kop. 70; grochu korzec rs. 4 kop. 50; kartofli nowych korzec rs. 2 kop. 40; siana pud kop. 10; słomy cetnar kop. —; okowity garniec rs. 1 kop. 12; wełny kamień rs. 12 kop. 50; masła garniec rs. 1 kop. 50; H szczupaka lub li na kop. 18. (Kur. Lub.)

Moskwa, w połowie czerwca. (Wełna). Na tegorocznym jarmarku charkowskim na wełnę wbrew wszelkim oczekiwaniom i pomimo znacznych dowozów, ceny były wyższe i mocno się trzymały. Na bywcy na targu naszym nie zdawali się zwracać uwagi na znaczne obniżenie cen wełny na wszystkich niemal targach Europy jakoteż na nieobecność kupców zagranicznych. Spekulacja starała się pędzić ceny w górę, aby korzystnie sprzedać partje dawniej zakupione po cenach wyższych jak obecne, co w połączeniu z obawą naszych fabrykantów i handlarzów, „aby nie zostać bez towaru” spowodowało rezultat, o którym wzmiankowaliśmy na początku. Obawiamy się jednak że usiłowania pojedyncze spekulantów nie zdołają powstrzymać obniżenia cen, i że takowe w Jekaterynosławiu i Połtawie nastąpi.

Do Charkowa dowieziono tego roku 350,000 pudów wełny, po większej części ordynaryjnej spodziewając się cen zeszłorocznych. Za ledwie ⅓ tej ilości stanowiły wełny plukane. Ponieważ w okolicach zajmujących się wytworem wełny prawie wcale na wiosnę deszczów nie było, pod względem więc mycia wełna tegoroczna wiele pozostawiała do życzenia.

Za wełnę ordynar. płacono pud po rs. 6½—7½, co w porównaniu z rokiem zeszłym daje obniżenie na 50—75 kop., których nawet w rachubę brać nie należy z powodu ciężkiej wagi.

Za peregon płacono ceny zeszłoroczne, a w niektórych razach 25 kop. wyżej, czasami znowu o 29—75 kop., a że mycie było złe, można więc przecięciowo uważać ceny za wyższe.

Z zagranicy nie kupiono, do Polski tylko kilka tysięcy pu-
biletów banku i obligów skarbu po $\frac{3}{4}$ %, listów likwidacyjnych $\frac{5}{8}$ %, po-
życzki premiowej drugiej emisji $\frac{3}{4}$ %, a listów zastawnych o cały pro-
cent.

Gdańsk, 10 lipca. Wiatr zachodni, pogoda ciepła i sucha. Silna
tendencja targów zbożowych angielskich, o której ostatnią razą do-
nosiliśmy, pomimo ciągłej pięknej pogody, utrzymała się a nawet
niektóre targi w ostatnich dniach cokolwiek się podniosły, interes je-
dnakże jest mało znaczący i kupowano z wielkiem ociąganiem się dla
zaspokojenia dziennych potrzeb konsumpcji.

Na naszym targu była pszenica dosyć poszukiwaną, kupujący
zmuszeni byli na nowe podwyższenie ceny od 5—10 guldenów na łasz-
cie zgodzić się, i w tym stosunku sprzedano od środy około 1,000
łasztów. Za piękną białą i szklistą pszenicę płacono od 555—570
guldenów za pstrą od 530—550 guldenów za łaszt 5,100 H.

Żyto straciło na swój mocy, było na targu w ostatek większej
ilości wystawione, kupujący są jednakże konsumentami, przeto inte-
res był mało znaczący. Dziś płacono za piękny krajowy gatunek 130
H holl. wazący fl. 460; za polskie gatunki żyta, ciężkie ziarno mające
od 455—458 guldenów za łaszt 4,910 H.

Groch i jęczmień niezmienny w cenie.

B. Toeplitz et Comp.

Sprawozdanie tygodniowe giełdy warszawskiej.

Uwaga polityków wszelkiego rodzaju w tygodniu upłynionym
wyłącznie była zwróconą na postępowanie izb prawodawczych pary-
żkich, zabierających się do bardzo wysokiej gry z cesarskim rządem,
tak głośno dotąd swoimi przygotowaniem wojennymi pobrzękującym.
Czy wytrwałe i wbrew zwyczajnemu charakterowi francuzów umiarko-
wane i konsekwentne działanie tych izb doprowadzi do celu pożądanego
bez zakłócenia pokoju europejskiego, o tem, zdaje się w krótkim
czasie się dowiemy.

Giełdy jakoś dość spokojnie się zapatrują na cały przebieg rze-
czy, nie okazawszy w tygodniu upłynionym większych obaw, zwykle
przez znaczniejsze fluktuacje papierów publicznych zdradzających się,
ale przeciwnie ku końcowi wyraźnie z lepszym występowały zaufaniem
w prawdopodobieństwo spokojnego rzeczy załatwienia.

Przodowała w tem mianowicie giełda paryżka, jako najbliższej in-
teresowana, chociaż czynnością wielką się nie odznaczała, co wszakże
przy tak silnie rozbudzonem zajęciu sprawami publicznymi własnego
o. niska domowego, dziwić nas nie powinno.

Na giełdzie londyńskiej, mimo kłopotów politycznych innego ro-
dzaju, w łonie parlamentu angielskiego przetrawiających się, życie
handlowe i przemysłowe było skrzętniejsze niżeli w tygodniu poprze-
dnim, a kursa papierów publicznych również wykazały zaufanie do
spokojnego załatwienia spraw bieżących po drugiej stronie kanału.

Wiedeńska giełda przy zachowaniu nieodmiennego trybu swego
co do handlu papierami publicznymi, nie mogła się wstrzymać od wy-
tworzenia większych różnic kursowych, bo te do przeprowadzenia
dążności i celów ażyoterstwa są koniecznie potrzebne; kursa waluty
austriackiej zaś w końcu tygodnia doznały choć drobną poprawę.

Giełda petersburska przy braku zajęcia interesami wywozowe-
mi coraz więcej u siebie rozwija handel papierami publicznymi, ak-
cyjami kolejowymi i przedsięwzięć prywatnych. Coraz odmienne rodzaje
tych papierów wchodzi w obroty. Pożyczka premiowa wprawdzie je-
szcze przoduje w tym szeregu, ale nie jest już wyłącznym przedmiotem
gonią ją już akcje wielkiego towarzystwa dróg żelaznych rosyjskich,
a za temi wysuwają się bardzo widocznie akcje terespolskie. Dla
nas jednakże większe miało znaczenie nastąpienie w końcu tygodnia
upłynionego powiększenie się wywozu z portów Rygi, Czarnego
i Azowskiego morza, bo przysporzy liczniejsze trassowania i widoki
na drobne chociaż obniżenie kursów walut zagranicznych, z którego
i my korzystać się spodziewamy pośrednio.

Giełda berlińska zwykle mniej sangwinicznie, a z większą roz-
wągą w czynnościach swych postępująca, w ogóle nie wiele i mało
tylko różnice kursowe licznych szeregu papierów publicznych i akcji
u siebie obracanych, w tygodniu upłynionym zaraportowała. Co się
tyczy szczegółowo naszych wartości, to po różnych odmianach w ciągu
tygodnia, ku końcowi doczekały się większej wziętości, tak, że pod-
wyżka kursu weksli petersburskich i warszawskich wynosiła po $\frac{1}{4}$ %,

Ponieważ odmiany te dla nas korzystne, tak w Berlinie jak
w Petersburgu, dopiero ku końcowi tygodnia nastąpiły, przeto giełda
nasza przez cały tydzień zmuszona była utrzymywać u siebie wysokość
aży walut zagranicznych z tygodnia poprzedniego, chociaż się ile mo-
żności ograniczała w swoich zapotrzebowaniach; niektórych nawet
dni nowej podwyżce oprzeć się nie zdołała, schodząc z takowej dopie-
ro w samym końcu tygodnia, tak, że różnica kursów w porównaniu
z tygodniem poprzedzającym bardzo jest nieznaczna. Weksle pruskie
np. pozostały na kursie dawniejszym (129—128 $\frac{1}{2}$), londyńskie obni-
żyły się ledwo o $\frac{1}{2}$ %, tylko paryżkie z przyczyny większego napływu
remes odeskich obniżyły się o $\frac{2}{3}$ % a wiedeńskie o $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$ %; weksle pe-
tersburskie za to z terminem długim były więcej pożądane i o $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$ %
wyżej płacone.

Ruch w papierach publicznych, chociaż nie obejmował sum zna-
cznych i liczne gatunki, jednakże świadczył o zainteresowaniu się nie-
którymi główniejszemi.

Listy zastawne i w tym tygodniu były przeważnie przedmiotem
popytu i mimo podwyższenia ich kursu o 2 $\frac{1}{2}$, 2 $\frac{1}{4}$ % tak pierwszej jak
drugiej seryi (z 89—39, 89—6 na 91—81, 91—31, z 86—39, 86—6
na 88—81, 88—31); właściciele nielicznie się zgłaszali z chęcią sprze-
daży.

Listy likwidacyjne także były poszukiwane, a mimo wyższych
jeszcze na skutek berlińskich notacji, kursów w środku tygodnia pła-
conych, po obniżeniu tacecznym dni następnych, w sobotę podwyżka
kursu tutejszego w porównaniu z tygodniem poprzednim, wynosiła je-
szcze 1 $\frac{1}{2}$, 1 $\frac{1}{4}$ % (z 74—15, 73—82 na 74—40, 74—73).

Obligacje towarzystwa kredytowego w małych tylko sumach nabyć
można było, gdyż i onych właściciele rzadko je na sprzedaż ofiarują.

Czteroprocentowe metaliki i bilety banku cesarstwa daremnie
były poszukiwane, chociaż i za nie chętnieby nabywcy większe kursa
byli zapłacili od zesłotygodniowych,

Pożyczka premiowa tylko w nielicznych sztukach wchodziła do
transakcji, zwłaszcza przy bliskości terminu ciągnięcia pierwszej
emisji i wielkiej ryzykowności wysokiego kursu, głównie notowaniami
berlińskimi podtrzymawanego.

Z akcji kolei żelaznych kupowano i poszukiwano bydgoskie
z podwyższeniem kursu o 2%, łódzkie z podwyżką 1 $\frac{1}{2}$ —2%, a tere-
spolskie z podwyżką aż 6%; mimoto posiadacze jeszcze się od sprze-
daży wstrzymują, mianowicie akcji terespolskich w Petersburgu
po znacznie wyższych kursach jeszcze na dostawę późniejszą poszuki-
wanych.

Listy zastawne ruskie skutkiem nowej emisji drugiej seryi były
zaniedbane, chociaż dość wysokie ceny jeszcze za nie żądają.

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

Rada zarządzająca banku międzynarodowego w Petersburgu,
wybrała na dyrektora swego p. Władysława Laskiego współnika domu
bankierskiego tutejszego S. A. Fraenkel.

— Czytamy w dzenniku „Birżewija Wiedomości” co następuje:
Taniość ceny za wiorstę drogi żelaznej libawskiej, której budowę po-
ruczono spółce: Fitinghof i Szypow, oraz podniesienie kursu akcji tej
drogi do 150 rs., przyczyniają się do krążenia różnych pogłosek
w świecie handlowym. Powiadają, że drogę żelazną rybińsko-boło-
gowską (dla której stawiają most na Woidze, mający kosztować więcej
jak 1,700,000 rs.), budują po 45,000 rs. za wiorstę, że drogę nowo-
torską budują po 43,000 rs. za wiorstę, że więc cena drogi libawskiej
(po 43,500 rs. za wiorstę) nie jest zjawiskiem bezprzykładnem. Na-
leży sobie przytem przypomnieć, że od czasu założenia wielkiego to-
warzystwa, ówczesna cena wiorsty 100,000 rs., obniżyła się początkowo
przy budowie dróg późniejszych do 60,000 rs. a teraz do 43,000 rs.
Niska cena za budowę wiorsty na drodze libawskiej zostaje, jak wiadomo,
w związku bezpośrednim z umową, zawartą między koncesyona-
ryuszami a syndykatem, który wziął na siebie obowiązek umie-
szczenia akcji wyżej ich ceny nominalnej. Ta umowa koncesyona-
ryuszów z syndykatem, jak nam donoszą, przedstawioną została mi-
nistrowi finansów oraz ministrowi dróg i komunikacji, przyczem także
oświadczone, że publicznej subskrypcji na akcje drogi libawskiej nie
będzie i że będą wypuszczone z przewyżką, — czego koncesyonaryu-
szom nie zabroniono. Przy obecnem ogólnem podwyższeniu cen
akcji dróg żelaznych i porównaniu cen budowy niektórych dróg z ce-

